

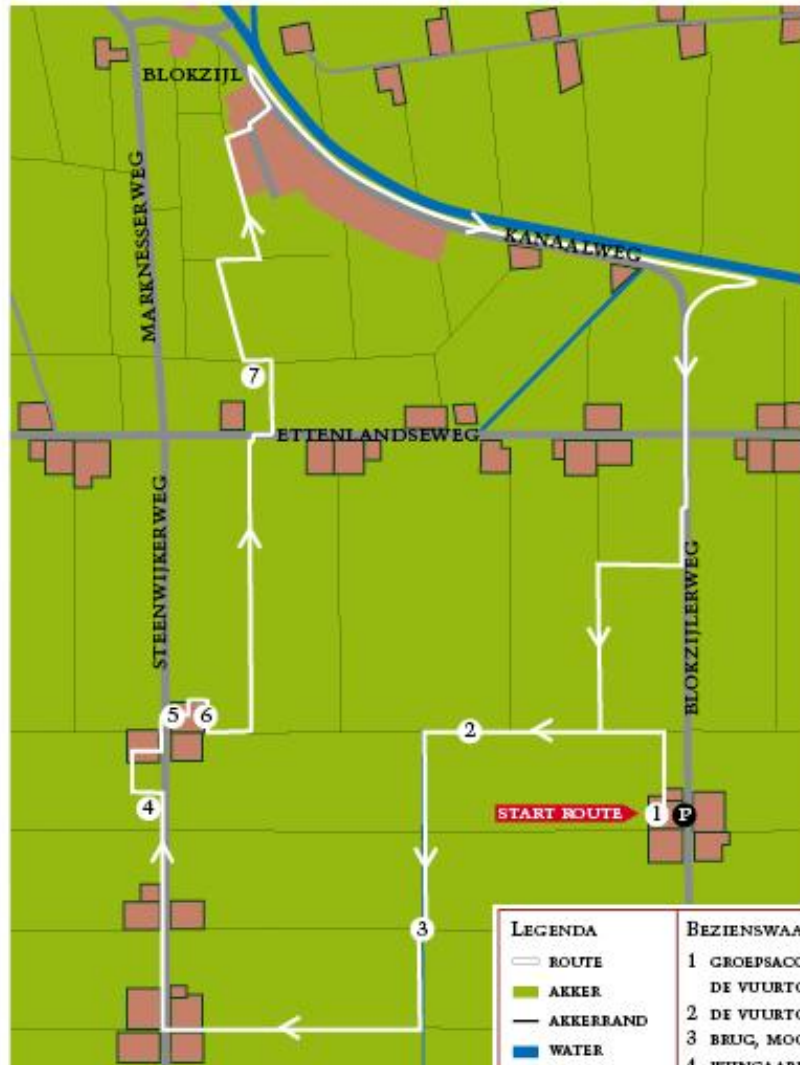
**Vuurtorenpad 10 km
honden aangelijnd toegestaan
geschikt voor Nordic walking**

Het Vuurtorenpad zou ook 'de oude strandroute' geheten kunnen hebben. U passeert namelijk de Flevolandse provinciegrens en loopt dan in het buitendijkse strandgebied van voor de drooglegging. In geen enkele andere Kuierlattenroute ziet u zo goed het verschil tussen het oude en nieuwe land en de diversiteit die daarbij hoort.

Natuurlijk maakt óók de vuurtoren waarnaar het pad is genoemd, deze route bijzonder, evenals de wijngaard, de boerderijwinkel en het Oostenrijkse vee. Deze in alle opzichten afwisselende Kuierlattenroute zal u aangenaam verrassen!

Jan Aarnink
Blokzijlerweg 15
8316 RB Marknesse
Telefoon: 0527-291335

Route

U kunt op verschillende locaties beginnen met het Vuurtorenpad. Maar de officiële start is op het erf bij de groepsaccommodatie De Vuurtoren, vanwaar u richting de vuurtoren loopt.

LEGENDA	BEZIENSWAARDIGHEDEN
— ROUTE	1 GROEPSACCOMODATIE DE VUURTOREN
■ AKKER	2 DE VUURTOREN
— AKKERRAND	3 BRUG, MOOI UITZICHT
■ WATER	4 WIJNGAARD, MARONESSE
— WEGEN	5 BOERENSHOP
■ ERF	6 BOERENBOL
	7 GROENTETUIN

De vuurtoren is een replica van de voormalige vuurtoren die op het einde stond van een strekdam van 1800 meter lang, die je het toenmalige handelsstadje Blokzijl in loodste. Door de aanleg van de Noordoostpolder is ook de strekdam droog gevallen en verloor de vuurtoren haar functie. In 1942 is het lichtbaken daarom opgeblazen en de strekdam afgegraven. Gelukkig wordt de historie van dit gebied weer zichtbaar met de herbouw van de oude lichtglorie.

U vervolgt uw weg daarna langs de waardevolle doorspoeltocht voor het achterliggende fruitteeltgebied, met schoon water uit het Vollenhovermeer.

Waterschap Zuiderzeeland beheert onder andere de tochten in Flevoland, een belangrijk onderdeel van het Flevolandse watersysteem. In totaal zijn er 1200 kilometer vaarten en tochten en maar liefst 5000 kilometer sloten. Bij veel tochten vervangt het waterschap de houten of betonnen oeverrand door een natuurvriendelijke oever of duurzame oever. Zo ook bij de Steenwijkertocht waarlangs dit pad voert. De traditionele berm wordt verruimd tot een plasberm van twee meter breed, die zo'n 30 centimeter diep is. Door deze verbreding kan de tocht meer water bevatten en afvoeren als het hard regent en krijgt het agrarisch gebied minder snel 'natte voeten'. Het ondiepe water is het leefgebied van waterdiertjes, zoals libellelarven, waterkevers en jonge vis. Daarnaast biedt de glooiende oever meer ruimte aan planten en dieren. Daarnaast biedt de glooiende oever meer ruimte aan planten en dieren. Otters, reeën, kikkers en ringslangen kunnen makkelijk het water in en uit, libellen scheren over het ondiepe water, vlinders en allerlei andere insecten zoeken nectar bij de bloeiende oeverplanten.

Vanuit het Vollenhovermeer wordt water in de Steenwijkertocht ingelaten. Dit water is van zeer goede kwaliteit. Het water in de tocht zelf is namelijk nogal zout en bevat veel ijzer. Het aangevoerde water wordt onder andere gebruikt voor droogtebestrijding, doordat de agrariërs het water kunnen gebruiken om de akkers te besproeien, voor doorspoeling van de vaarten en voor peilhandhaving.

U passeert landbouwkavels met gewassen als aardappelen, winterwortels, suikerbieten, erwten, uien en witlof alvorens u aankomt bij het bruggetje en het watervalletje. Het markeert het hoogteverschil tussen het hoger gelegen oude land en het trapsgewijs lager aflopende nieuwe land; het verloop is hier in totaal zo'n twee meter. Het kabbelende water brengt rust. Een mooi plekje om echt even van te genieten... U steekt daarna de tocht over, slaat na ongeveer driehonderd meter rechtsaf en loopt tussen de landerijen van de familie Van Schendel door richting de Steenwijkerweg (gebouwd op het puin van de afgegraven strekdam!).

U steekt de Steenwijkerweg over (uitkijken!) en gaat naar rechts het fietspad op. Na zeshonderd meter ziet u aan de linkerkant de wijngaard van Cor en Riek van der Veeken. In de polder? Ja, echt waar, het kan! Het eerste stuk van de gaard is van 2007, in het gedeelte daarachter ziet u ranken die in 2004 zijn geplant. Er staan diverse rode en witte rassen die in ons klimaat goed rijpen. Zomers wandelt u dus door de weelde van

rijpende druiventrossen, in september of oktober heeft u de kans de oogst te zien.

Nadat u het terras van de familie Van der Veeken bent overgestoken, loopt u linksaf het fietspad weer op, steekt u de Steenwijkerweg weer over en passeert u de Boerenshop van Sander en José Daniëls-Kolk. Daarna ook de Boerenbol van deze familie, waar u meestal tijdens winkeltijden de gelegenheid heeft iets te drinken en te eten. U loopt vervolgens langs de sloot over de kopakker van de kavel naar achteren. Hier bereikt u het gebied dat tot 1942 strand was. Overheerst klei aan het begin van de route, naarmate u verder 'naar achteren' kuiert richting de dijk, stuit u op het Blokzijlerzand: het fijnste zand ter wereld en zeer stuifgevoelig. De korrels zijn zo klein dat het

bijna klei lijkt. Hier staan daarom andere gewassen, zoals tulpen en blauwe druifjes maar ook wel bloemkool, zilveruitjes en waspeen. In het veld stuiten de boeren her en der nog op keien en basaltblokken uit de voormalige Zuiderzeetijd.

Na de kavel steekt u de Ettenlandseweg over naar het fietspad (uitkijken!) en daarmee passeert u ook de provinciegrens: u loopt nu in Overijssel. Op het fietspad rechtsaf, na vijftig meter slaat u bij de singel linksaf. Een pracht van een singel, met zeker twintig soorten bomen, struiken en bloemen. De vele besdragende soorten trekken een keur van vogels aan. U loopt hier over het land van de familie Marsman. Na de kleurrijke bloementuin van Annemiek Kloek gaat u linksaf. Alleen kijken, niet plukken svp! Wilt u ook thuis nog van deze pracht genieten? De bloemen zijn te koop op de eko-boerderij De Eerste van de familie Marsman, vlakbij het Vuurtorenpad aan de Uitendijkenweg.

Voor de volgende singel slaat u rechtsaf richting Blokzijl en daarna aan het eind van het land rechtsaf en vervolgens weer linksaf, waar u tussen sloot en bosrand in het oude buitendijkse gebied struint. Dan rechtsaf richting de Kanaalweg en in een lus weer terug over de dijk langs het Vollenhoverkanaal. Heerlijk uitwaaien op deze dijk terwijl u richting Vollenhove loopt. Aan uw rechterhand ziet u de inlaattocht met het schone water voor het polderachterland die is gegraven op de plek van de oude Zomerdijk; nu tevens de provinciegrens. Na de parkeerplaats rechtsaf naar beneden en dan linksaf naar de Blokzijlweg (Etten-landseweg over). Vanaf de weg hebt u zicht op het land van Simon Galema: een kavel met biologische akkerbouw en tuinbouw. Er groeien gewassen als kool, pompoen, aardappelen, wortels en grasklaver. Het klaver vervangt de kunstmest en zorgt voor de benodigde stikstof in de bodem. Ook graast er in dit gedeelte van de route imposant lichtbruin met wit vleesvee: kruisingen van het Oostenrijkse ras Siementahler. Prachtig: koeien met horens; typerend voor de biologische veehouderij. Als u geluk heeft, lopen er kalveren bij. Soms ook een stier. Bij het erf van groepsaccommodatie 'De Vuurtoren' heeft u er een Kuierlattenroute op zitten. Dat was genieten, waar of niet?!

Deelnemers

Zomers start u tussen de pioenrozen en aardbeien (van de startende ondernemers Arnout Aarnink en Jeroen Schwering) op het erf van Jan en Anneke Aarnink; zoals alle deelnemers aan het Vuurtorenpad echte allesdoeners.

Naast akkerbouwer is Jan leraar Nederlands en plantenteelt op de middelbare landsbouwschool. Anneke werkt in een verzorgingstehuis. Daarnaast heeft men de groepsaccommodatie De Vuurtoren voor groepen tot 48 personen, waarvoor desgewenst ook gekookt wordt door Jan of Anneke.

Dan de vuurtoren zelf. De familie heeft een stichting opgericht die de vuurtoren van Blokzijl en de bijbehorende strekdam wil gaan herbouwen volgens de bouwtekening van 1906. Hij komt dan weer te staan op zijn oude plaats. Jan: "Omdat ik op mijn kavel verschillende stenen, scherven en pijpenkopjes vond, begon ik me te interesseren voor de geschiedenis van mijn kavel en van Blokzijl. Op een gegeven moment kreeg ik een kopie van de oude bouwtekening uit 1906 en van het één kwam het ander. Bij de bouw van de strekdam heb ik de hulp van vele jonderen uit Marknesse en Blokzijl. Het is een echt dorpsproject geworden. En door langs de vuurtoren een schelpenpad aan te leggen, haaks op de tocht en deels bij Van Schendel op de kavel, ontstaat een negen kilometer lange wandel- en fietsroute. Meedoen aan de Kuierlatten was dus logisch".

Ad van Schendel: "De wereld verandert en de polder verandert mee. Het is leuk om daaraan mee te kunnen doen en daar iets van te kunnen laten zien. Mijn vader begon met één kavel, mijn vrouw Aly en ik bewerken er nu zes. Het wordt weliswaar grootschaliger, maar de landbouw blijft een rustpunt in de drukke wereld. We genieten echt van de natuur hier en brengen dat ook onze kinderen al van jongs af aan bij. "Hoor je die vogel?" "Zie je de knoppen in de bomen?" De natuur bepaalt ons leven

in alle opzichten. We hebben een vrij beroep en het weer is bepalend voor onze dagindeling, ons inkomen en gezinsleven; als we een droge zomer hebben is ons leven relaxter dan wanneer het erg nat is. Onze liefde voor de natuur en dit gebied is ook de reden waarom we meedoen met de Kuierlatten. Wij wandelen en fietsen zelf ook veel, hier in de directe omgeving maar ook bijvoorbeeld in de Weerribben hier vlakbij. Het is hier prachtig en dat kan nu iedereen ervaren".

Cor en Riek van der Veeke verbouwen op hun wijngaard Maronesse witte en rode druiven die vroeg rijpen en daardoor passen bij het Nederlands klimaat. "Een soort uit de hand gelopen hobby die nu steeds professioneler wordt", aldus Rier. "We vinden het leuk om naast de akkerbouw echt iets nieuws uit te proberen. Met het Kuierlattenpad willen we laten zien dat het kan en hoe leuk dit is, in Nederland en specifiek in de polder. "Vooralsnog lijkt het een gouden greep: de druiven floreren. Maar de echte test volgt in 2008 als de eerste wijn is 'gerijpt' en daadwerkelijk is te proeven. Een proeverij van wijnen van eigen of andere Nederlandse wijnen organiseert men voor groepen vanaf vijftien personen na telefonische afspraak. Maar als u tijdens de Kuierlattenwandeling over het terras van Cor en Riek loopt en als zij aanwezig zijn, schenken ze ook graag koffie of thee voor u!

Sander en José Daniëls-Kolk zijn al jaren bezig om de consument 'te laten proeven van wat een boer beleeft'. Sander: "Wij verbouwen al dertig jaar tulpen, maar sinds 2005 ontvangen wij elk voorjaar zo'n zesduizend bezoekers in één maand tijd in onze tulpenpluktuin. Mensen kunnen zelf hun boeket plukken en naar eigen smaak in kleur en vorm samenstellen. We bouwen binnenkort ook een kas, zodat we de pluktijd kunnen verlengen met de maanden januari tot april. Daarnaast houden in onze potstal stieren van een station voor kunstmatige inseminatie (KI). Deze stieren hebben een wachtperiode van drie jaar voordat de eerste nakomelingen zelf koe zijn en bepaald kan worden of de vererving goed is. Verder verkopen wij onze eigen producten en die van boeren uit de omgeving in onze Boerenhop. De Boerenbol is onze horecagelegenheid waar we ook bijvoorbeeld cursussen, kinderfeestjes of vergadering faciliteren. Wij vinden het leuk om de consument te laten delen in wat er groeit, waarom de aardappelen dit jaar bijvoorbeeld wat bloemig zijn of welke invloed het weer heeft op de gewasopbrengst. Dat doen met onze wekelijkse digitale nieuwsbrief, met een praatje in de winkel en in onze horeca-uitspanning of natuurlijk gewoon op het land met Kuierlattenwandelaars. U bent welkom!".

De biologische akkerbouwer en veeteler Simon Galema is idealistisch te noemen. Hij boert biologisch vanuit de gedachte dat hij wil bijdragen aan een betere wereld. "Als boeren verbouwen wij voedsel voor onze medemens die ons zijn vertrouwen schenkt. Ik ervaar die verantwoordelijkheid en daar past in mijn optiek geen chemie bij. In mijn visie heeft de natuur altijd een eigen oplossing of alternatief". Het vleesvee is erbij gekomen toen hij stopte met melkvee. "Zonder vee en met lege stallen is het boerenleven me toch iets te kaal". Simon, die overigens ook actief is in landbouwjournalistiek, houdt er zelf van om buiten de asfaltwegen te struinen en wil daarom ook andere wandelaars die mogelijkheid bieden. "De Kuierlattenpaden bieden je de kans te lopen waar je anders nooit komt: in 'de binnenlanden'. Het heeft bovendien de unieke charme om tussen de weelde van onze vruchtbare en voedselrijke polder te wandelen. Het is mooi te zien dat ook cultuurtechnische ingrepen weer groene natuur oplevert. Zelf loop ik hier 's avonds graag en vind het leuk dat nu met anderen te delen!".